

nem samo molčati. Položaj torej v resnici ni tak, da bi nudil samo dve izključujoči se možnosti. S tem pa izgine sleherno opravičilo za intransigentnost kritike in za intransigentnost molka; lastnega ravnanja ni nikdar mogoče opravičevati samo z napakami drugih in lastnih zmot ni mogoče opravičiti s tujimi zmotami.*

* Temu razmišljanju je mogoče očitati, da samo ruši in da ne prinaša nobene nove in *explicite* povedane perspektive. Vendar: ali ni odstranjevanje neresničnih dilem hkrati tudi pot do resničnih možnosti?

TLEČI SLEDOVI

Jože Udovič

Pod temi bregovi je šla nekoč
tiha postava, vsa iz plamenov,
prižigala je pred mano
s svetlimi rokami
spuščene lestence jablan,
postava z ognjeno krvjo, postava čiste moči,
šla je proti jutranjim goram,
in njeni sledovi, skriti pod peskom,
še zmeraj tlijo v mrtvih tleh.

Onstran poldneva se je izgubila.
O kako dolgo, kako dolgo že
čakajo nate njene skrite stopinje,
da bi jih odgreble tvoje roke.
Ugasnila so usta, goreča sredi vetra
kakor zgodnji podlesek.
Od tedaj je skrito čisto dno sveta,
zasut pod kamenjem vene glas.

In bližina ni več dišala kakor nageljnov cvet,
sredi hrupa so mi zaspale oči,
od tedaj vrata niso bila več vrata,
nikogar niso čakala, prag ni bil prag,
svojo besedo sem iskal na sejmu ničevosti,
in neke noči
mi je temne, otrple roke
prerasel siv lišaj.

Prebujam se sredi noči,
trgam si lišaj s temnih rok,
trgam si z lica rjav mah,
trgam si volčjo zel iz prsi,
trgam si pelin iz ust.

Šele potem se bom do kraja predramil,
šele potem se bom lahko sklonil,
iskal bom z glasom,
kopal bom z besedo,
da mi znova zagori pred očmi
davna sled
sredi poti
proti jutranjim goram,
sled tihe postave — vse iz plamenov.

ZLATO ČRIČKOV

Jože Udovič

Tedaj še ni bilo prepozno,
tedaj ti je še rasla
v željah visoka jelka,
vedel si za jase, za zdravilne trave,
hodil si po svetu
s smejočo se vonjavo jabolk, skrito
v tvoji edini suknji.

V čistih mislih
si imel pripravljen krotki dež
za vse neznane kraje,
za ves svet,
da bi se kot solze veselja
razlil na suhe, mrtve dneve.

Zlato čričkov si kopičil v prsih,
še si vedel, kako sanja zrno,
kako svet izpopolni
najbolj skrita mravlja.